

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 589/2019
11.06.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Зорана Конатара, због кривичног дела убиство у покушају из члана 113. КЗ у вези члана 30. КЗ у стицају са кривичним делом недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Зорана Конатара, адвоката Мирослава Ђорђевића поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 394/17 од 05.12.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж1 73/19 од 19.03.2019. године, у седници већа одржаној дана 11.06.2019. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Зорана Конатара, адвоката Мирослава Ђорђевића поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 394/17 од 05.12.2018. године и Апелационог суда у Београду Кж1 73/19 од 19.03.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 394/17 од 05.12.2018. године окривљени Зоран Конатар оглашен је кривим због кривичног дела убиство у покушају из члана 113. КЗ у вези члана 30. КЗ у стицају са кривичним делом недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ па је, након што су му утврђене појединачне казне и то: за кривично дело из члана 113. КЗ у вези члана 30. КЗ у трајању од шест година, а за кривично дело из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ у трајању од две године, осуђен на јединствену казну затвора у трајању од седам година у коју му се има урачунати време проведено у притвору од 05.07.2017. године до 27.04.2018. године, време проведено на издржавању мере забране напуштања стана од 27.04.2018. године до 22.05.2018. године и време проведено у притвору од 22.05.2018. године па до упућивања у Завод за извршење кривичних санкција. На основу чл. 258. став 4. ЗКП оштећени АА упућен је на парнични поступак ради остваривања имовинско-правног захтева, док је окривљени обавезан да у корист буџетских средстава суда на име трошкова кривичног поступка плати износ од 134.479,68 динара, а на име

паушала износ од 10.000,00 динара, све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 73/19 од 19.03.2019. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Зорана Конатара, адвоката Мирослава Ђорђевића и пресуда Вишег суда у Београду К 394/17 од 05.12.2018. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Зорана Конатара, адвокат Мирослав Ђорђевић због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези члана 485. став 4. и у вези члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд утврди да је побијаним пресудама повређен закон из члана 439. тачка 2) ЗКП на штету окривљеног, односно да побијане пресуде укине у целини или делимично првостепену одлуку и одлуку донету у поступку по правном леку и предмет врати на поновно одлучивање, односно да исте преиначи тако што ће окривљеног огласити кривим због једног кривичног дела убиство у покушају из члана 113. КЗ у вези члана 30. КЗ, уместо за два кривична дела и то убиство у покушају из члана 113. КЗ у вези члана 30. КЗ и због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је у смислу одредбе члана 490. ЗКП одржао седницу већа, о којој, сходно одредби члана 488. став 2. ЗКП није обавештавао Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Зорана Конатара, адвоката Миодрага Ђорђевића је неоснован.

Бранилац окривљеног Зорана Конатара правноснажне пресуде побија због повреде Кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП на штету окривљеног наводима да исти није могао бити оглашен кривим због два кривична дела и то кривично дело убиство у покушају из члана 113. КЗ у вези члана 30. КЗ и кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, обзиром да се ова кривична дела налазе у привидном идеалном стицају по основу консумпције.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Одредбом члана 14. став 1. КЗ прописано је да је кривично дело оно дело које законом предвиђено као кривично дело, које је противправно и које је скривљено, док је

ставом 2. наведеног члана прописано да нема кривичног дела уколико је искључена противправност или кривица иако постоје сва обележја кривичног дела одређена законом.

Одредбом члана 60. став 1. КЗ прописано је да ако је учинилац једном радњом или са више радњи учинио више кривичних дела за које му се истовремено суди, суд ће претходно утврдити казне за свако од тих дела, па ће за сва та дела изрећи јединствену казну.

Следствено изнетом, стицај кривичних дела постоји ако је учинилац једном радњом или са више радњи учинио више кривичних дела, док истовременост суђења као услов за постојање стицаја представља вођење једног кривичног поступка, посебно имајући у виду да код идеалног стицаја постоји јединство догађаја.

Привидни идеални стицај кривичних дела постоји ако је учинилац једном радњом учинио више кривичних дела за које му се истовремено суди, а како је то већ напред наведено, а случајеви привидног стицаја који произилазе из међусобног односа законских описа два или више кривичних дела су однос специјалитета, однос супсидијаритета, однос консумпције и однос алтернативитета. Привидни идеални стицај по основу консумпције, на који се бранилац окривљеног у захтеву позива постоји када је једно кривично дело садржано у другом при чему увек теже дело конзумира лакше, тако што остварење тог тежег дела обухвата и оно лакше дело које је у њему је садржано.

Следствено изнетом, а имајући у виду да је радња извршења кривичног дела убиства из члана 113. КЗ последична радња која се може извршити на више различитих начина, као и чињеницу да је окривљени радњу извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ предузео пре извршења кривичног дела убиства које је остало у покушају, у тренутку вршења кривичног дела убиства које је остало у покушају испаливањем хица и након извршења кривичног дела убиства из члана 113. КЗ у вези члана 30. КЗ, то се, по оцени Врховног касационог суда у конкретном случају никако не може радити о привидном идеалном стицају кривичних дела у питању.

Стога, Врховни касациони суд неосновано оцењује наводе захтева браниоца окривљеног Зорана Конотара да су побијане правноснажне пресуде донете уз повреду Кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП на штету окривљеног.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Зоран Таталовић, с.р.